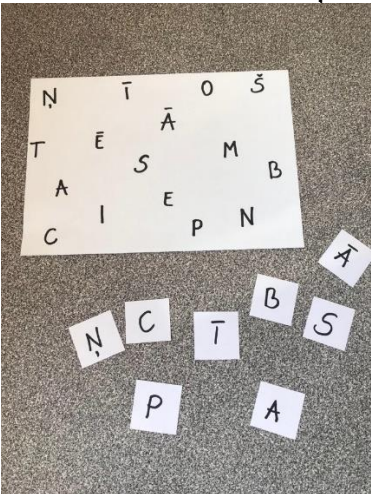

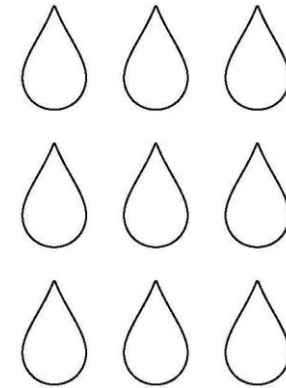

Mācību uzdevumi 4 līdz 5 gadus veciem bērniem

Ūdens aprīte

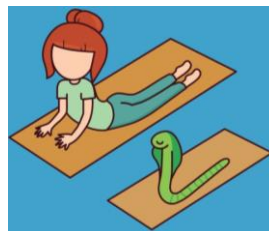
Valodas mācību joma	Dabas mācību joma	Mākslas un tehnoloģiju joma
<p>Lasīt Gaidas Pūpolvalkas pasaku "Bišu tēvs" (skatīt apakšā).</p> <p>Pārrunāt:</p> <ul style="list-style-type: none">• Par ko dusmojās Bišu tēvs?• Kāpēc nekas neziedēja?• Kurš bija vainīgs pie tā, ka zeme bija sausa un izkaltusi? Kas bija noticis ar vareno Pērkonu?• Kā pārvērtās pasaule pēc lietus? Kāda tā bija?• Vai arī tev ir nepieciešams ūdens, tā pat kā augiem un dzīvniekiem? Kā ūdens tev palīdz? <p>Spēle. Nepieciešams sagatavot lapu ar lieliem drukātajiem burtiem un mazas lapiņas ar katru burtu atsevišķi.</p> <p>Uzdevums: Paņemt burtu, kas ir uz mazās lapiņas, atrast to uz lielās lapas</p>	<ul style="list-style-type: none">• Noskatīties video par ūdens aprīti dabā https://www.youtube.com/watch?v=TWb4KIM2vts <p>Pārrunāt:</p> <ul style="list-style-type: none">○ Kur paliek ūdens, kurš saules siltumā iztvaiko?○ Kur paliek ūdens, kurš sakrājas mākoņos?○ Kādus ūdens veidus dabā tu vari nosaukt? (sniegs, krūsa, lietus, ledus, migla, rasa)○ Kā tu domā? Vai ūdens var kaut kur pazust? Vai tas visu laiku ir kustībā? <ul style="list-style-type: none">• Noskaties video. Veiciet dažus eksperimentus. Pārrunāriet, kāpēc tā notiek. https://www.youtube.com/watch?v=auoPKcbLrAA <ul style="list-style-type: none">• Uzzīmē ūdens ciklu. Pastāsti, kā norit ūdens aprīte! <p>Pārrunā. Uz zemes ir ūdeņi – upes, ezeri, grāvji, peļķes, kā arī pazemes ūdeņi. Saulei sasilstot, ūdens iztvaiko. Tādā veidā radot mākoņus. Kas uz zemes nolīst un veido atkal dažādas ūdenstilpnes.</p>	<ul style="list-style-type: none">• Uz baltas lapas uzzīmē lielu lietus lāsi. Izmatojot plēšanas tehniku, no dažādiem žurnāliem vai bukletiem, kas mājās pieejami, plēš gabaliņu un pielīmē. Tā aizpildot visu lāsīti. <p>Lai lāsītes malas būtu taisnas, izmanto šķēres.</p> <ul style="list-style-type: none">• Uz baltas lapas uzzīmē lietus lāses. Bērns tās izkrāso ūdens krāsā. Pēc tam tās jāizgriež. Trenējam roku griešanā.

un novietot, katru burtu noliekot,
jāpasaka vārds, kas sākas ar šo skaņu.

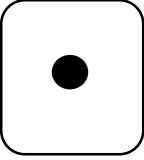
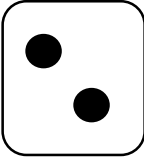
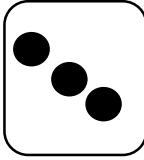
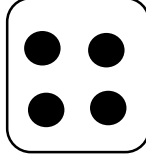

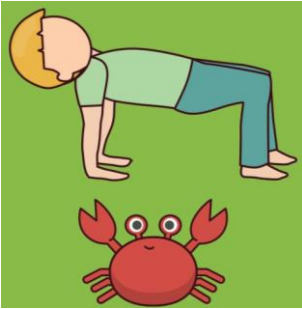

Saskaņīt, cik ūdens lāsīšu ir uzzīmētas. Cik
jau ir izkrāsotas vai izgrieztas?

- Vingro visa ģimene. Tev būs nepieciešams metamais kauliņš. Uzmet kauliņu, izskaiti cik uzmeti un izpildi doto uzdevumu.

VINGRO KOPĀ AR ĢIMENI ☺

- ❖ Tev vajadzēs metamo kauliņu.
- ❖ Uzmet kauliņu, izskaiti un izpildi konkrēto vingrinājumu.

Bišu tēvs

Kad bites liksmi dziedāja spieta dziesmas un dārzs bija pilns pelēko spārnu nirboņas, uz stropa jumta sēdēja vecs rūķis – Bišu tēvs. Viņš izvadīja savas milules celā uz jaunu mājvietu. Spiets pacēlās gaisā, bet Bišu tēvs nokāpa zemē, purinādams bārdu, no kuras pilēja medus.

– Dzin, dzin, – uz pleca nolaidās kamene.

– Vai kāres jau pilnas? – Bišu tēvs vaicāja.

Neesot vis, kamene atbildēja, jo pupas nezied, kaut gan būtu laiks. Arī griķu druva never valā pumpurus. Rūķis tūlīn gāja rāt gan puķu dobi, gan griķu druvu, bet ko tu rāsi, ja zeme tā sakaltusi, ka žēl skatīties. Bez veldzes stādi aizies bojā.

Bišu tēvs aizsūtīja kameni pie asās bezdelīgas, kas dzivoja pašas mūrētā mājā kūts paspārē. Bezdelīga drīz vien bija klāt. Rūķis teica:

– Tu esi tik izveicīga un droša. Aizlido, lūdzu, pie Pērkonu un saki viņam, ka uz zemes visi gaida lietu.

Bezdelīga sētsvidū uzņēma slaidu loku, aiztraucās pāri bērzu galotnēm un pazuda debess zilgmē. Ilgi lidoja veiklā zilspārne, kamēr sasniedza mākonī un ieraudzīja vareno Pērkonu. Tas bija aizmidzis, ar baltiem palāgiem apsedzies. Spožā zibens nūja nolikta pagalvi, kuplā bārda plīvoja vējā. Bezdelīga apsēdās uz mākonmalīnas un sāka vidzināt. Pērkons pavēra plakstus, izberzēja acis.

– Vai maijs jau pagājis? – viņš jautāja.

– Pagājis, tētiņ, – bezdelīga atbildēja.

– Vai zāle kupla?

– Tur, kur tērcītes veldzē, kupla un zāle.

– Vai madaras un ābolīnš pilnos ziedos?

– Kā gan ziedēs, tētiņ, ja četras nedēļas nav bijis lietus?

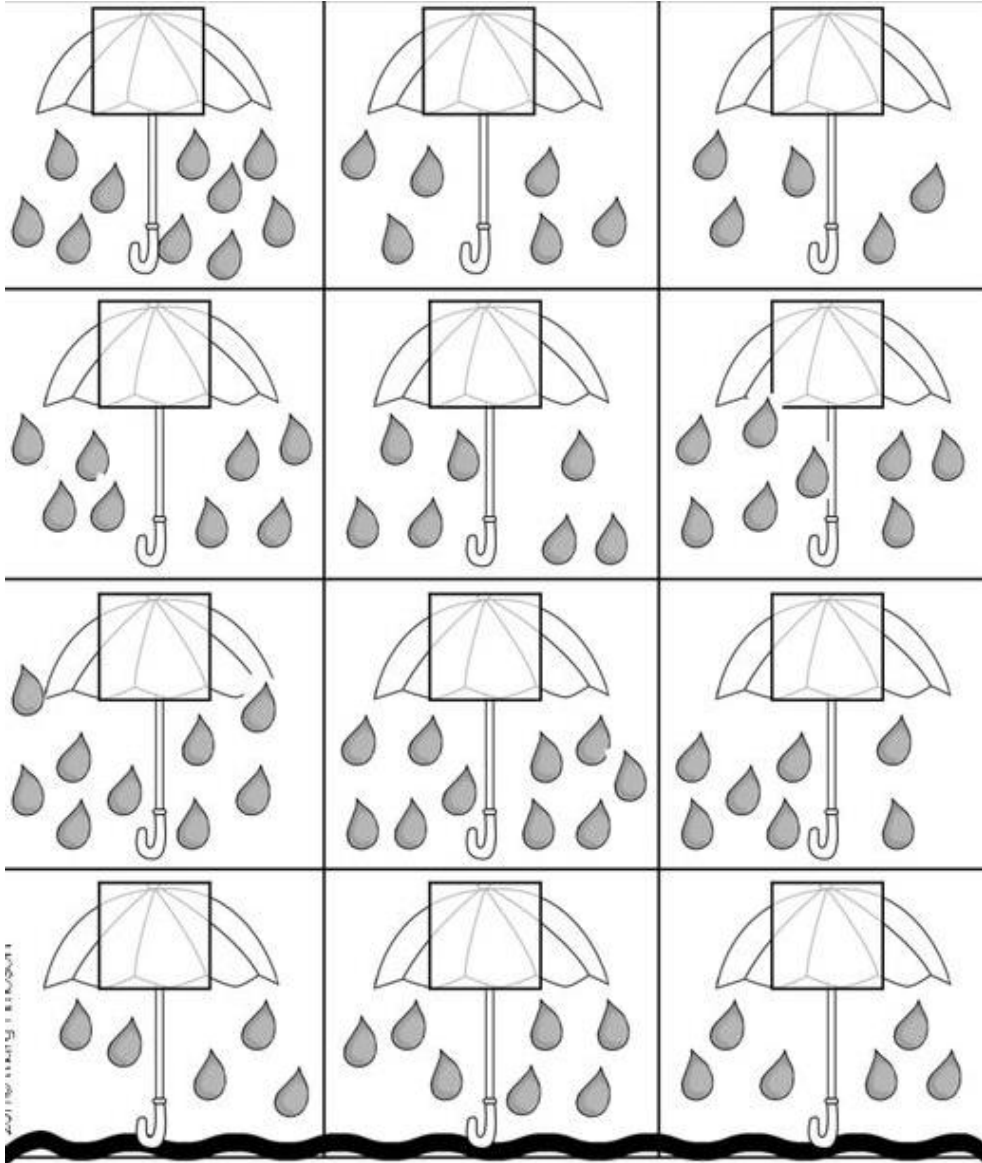
Pērkons pacēlās sēdus un ieraudzīja, ka zilpelēkais mākonis, kam jādzirdina puķes, zviln saulē slinks un bezrūpīgs. Pērkons kļuva zili melns no dusmām. Viņš sāka rāties un sviēda mākonim ar spožo nūju, bet tā iekrita birzī – un visaugstākajam bērzam galotne nost. Atskanēja tāds blikšķis, ka pasaule nodrebēja. Mākonis pārbijās un naski kērās pie darba. Koki iešalcās, un gluži kā ar spaiņiem sāka gāzt lietus. Pa takām pludoja ūdens straumītes, kas burbulodamas meklēja ceļu uz grāvjiem un tērcēm.

Pērkons parājās, paducināja, tad pierima. Cik ilgi dusmosies? Pasaule bija pārvērtusies. Lapas un zāle, nomazgātas dzidrā dušā, likās smaidām. Putni pērās pa pelkēm, lēkāja vārdes. Daba atguva spēkus – atraisījās ziedi, uzplauka griķu druva, dāvādama bitēm ziedos krāto saldmi.

Bišu tēvs bija gandarīts. Viņš atkal sēdēja uz stropa un mācīja čaklajām pelēkspārnēm, kā no rūgtās puķes iegūt

saldo medu. Un bites naski strādāja. Aizvākotajās kārēs viņas bija saglabājušas pavasari ar ziedošo kārklu un pūpolvitolu medu, saulaino vasaru ar raibi līgojošo pļavu un liepziedu aromātu, rudeni ar tumšo viršu medu. Trūka vienīgi baltās ziemas...

- Saskaiti cik lietoslāsītes ir kopā un ieraksti lietussargā.

- Savieno cipariņus un iakrāso attēlu.

